

Bomen snoeien, snijgroen verkopen: geen bosbouwvrijstelling

28 juni 2011

Voordelen uit bosbedrijf zijn vrijgesteld van belastingheffing. Die vrijstelling pakt voordelig uit voor een winstgevend bosbedrijf; draait het bosbedrijf met verlies, dan heeft de vrijstelling tot gevolg dat het verlies fiscaal niet in aanmerking wordt genomen. Hét kenmerk van een (fiscaal) bosbedrijf is de verplichting om het bos in stand te houden. De grootte van het bos is daarbij niet van belang; een fiscaal bos kan goed uit één of slechts enkele bomen bestaan. Dat maakt de bosbouwvrijstelling ook interessant voor een onderneming die zich niet primair op het bosbedrijf richt, maar die wel één of meer bomen op een bedrijfsterrein als 'bos' in stand houdt.

Vader en zoon Stek exploiteerden een tuindersbedrijf in firmaverband. Zij kweekten potplanten voor de verkoop. Daarnaast hadden zij op het bedrijfsterrein meerdere kronkelwilgen staan: die bomen snoeiden zij, het snijgroen verkochten ze op de veiling. Vader en zoon Stek claimden in hun aangiften IB 2007 de bosbouwvrijstelling op een deel van hun winst. Zij stelden dat het resultaat van de verkopen van snijgroen onder de bosbouwvrijstelling kon worden gerangschikt, en mitsdien van belastingheffing was vrijgesteld.

De inspecteur vond dat teveel gevraagd. Hij weigerde de bosbouwvrijstelling toe te passen omdat er geen sprake was van een bosbedrijf in de zin van de wet: het in stand houden van het bos stond bij vader en zoon Stek niet op de voorgrond.

Rechtbank Den Haag was het daar mee eens.

De onderneming van belanghebbenden was er – naast het kweken van potplanten – op gericht om de bomen op het bedrijfsterrein regelmatig te snoeien en dat snijgroen op de veiling ten verkoop aan te bieden. Die verkoop stond op de voorgrond, niet de instandhouding van "het bezit van een goeden bosstand" zoals de wetgever dat lang geleden omschreef. Dat belanghebbenden niet méér bomen kapt dan normaal bosbeheer met zich meebracht en dat na kappen zo nodig herinplant plaats vond, deed daar niet aan af.

De rechtbank verklaarde het beroep ongegrond.

Commentaar

De bosbouwvrijstelling kan enkel aan de orde komen als er sprake is van een bosbedrijf, een organisatie van kapitaal en arbeid die er primair op gericht is om dat bos in stand te houden. Dat was in de berechte situatie niet het geval: belanghebbenden gebruikten de bomen in hun tuinbouwbedrijf als bedrijfsmiddelen om snijgroen te produceren.

Uit oudere rechtspraak blijkt dat de vrijstelling wél aan de orde kan komen als een onderneming een

bedrijfspannd – op voorschrift van de overheid – met bomen als 'schaamgroen' aan het zicht heeft onttrokken, en die bomen als een bos in stand houdt. Bij verkoop van het bedrijfsterrein kan de boekwinst op de ondergrond van het bos onder de bosbouwvrijstelling belastingvrij geïncasseerd worden.